

nuværende Finantsudvalg kan være meget vel tilfreds med sin Virksomhed og ikke skal tage sig det nær, at de, der nu ere blevene Mindretal, ere saa misfornøiede over, at de ikke længere ere Herre i Salen.

Bossen: Jeg skal heller ikke forsvare Finantsudvalget mod denne Betydning for at have arbejdet langsomt, en Betydning, som jeg dog neppe tror, at Medlemmer af Finantsudvalget selv ville deltage i, men jeg vilde kun gjøre en Bemærkning over for den høitærede Finantsminister. Han ankede over, at det var blevet Skik og Brug, at Tillægsbevillingsloven blev forhandlet senere end Finantsloven. Dette er jo en faststaaende Skik og Brug; hvor gammel den er, skal jeg ikke kunne sige, da det ligger før min Tid i Rigsdagen. Skulde denne Skik og Brug forandres, maatte det jo ske ved en Meningsstilfældighed, om jeg saa tør sige, paa den ene eller den anden Maade her i Thinget, da vi jo ellers ville komme til at følge den en Gang giorte fastslaaede Praxis. Det vil jo ganske vist være et Spørgsmaal, der har nogen Betydning med Hensyn til, hvad den høitærede Finantsminister nu gjorde gjældende, men det forekommer rigtig nok mig at faae Betydning i modsat Retning, idet, jo senere Tillægsbevillingsloven bliver forhandlet og vedtagen, desto vanskeligere vil det være for de enkelte Ministre at optage Forslag paa forventet Tillægsbevilling. Der er allerede nu Anledning til fra Udvalgets Side at anke over, at der optages Forslag paa Tillægsbevillingsloven, som vi ikke sjønne have været nødvendige, og som vel kunde have været overførte paa det kommende Finantsaar. Dersom Tillægsbevillingsloven kommer lidt tidligere, ser jeg ikke, at deri kan indeholdes noget som helst Værn for Finantsministeren mod de andre Ministres Ønsker om at faae Forslag optagne paa Loven.

Finantsministeren: Det ærede Medlem maa have overhørt et Moment, jeg særlig fremhævede, nemlig at ved den sildige Vedtagelse af Tillægsbevillingsloven blev det overordentligt for ikke at sige umuligt for Finantsministeren at modsætte sig, ikke at en Udgift opføres paa Tillægsbevillingsloven — det talte jeg ikke om — men at Udgiften gjøres paa forventet Tillægsbevilling. Der er visse Tilfælde, hvor det er aldeles nødvendigt, at Udgiften gjøres strax, men hvor Sagen er noget tvivlsom, har Finantsministeren den naturlige Opgave saa vidt mulig at formaa sin Kollega til at lade sig nøie med, at Forslaget opføres paa Tillægsbevillingsloven, uden at Beløbet foreløbig afholdes, altsaa afholdes paa forventet Tillægsbevilling, men der vil Finantsministerens Modstandsevne i ganske overordentlig Grad svækkes, naar Sagen kommer til at henstaa indtil

Årets Udgang, ja maaske endog saa lidt ind i næste Aar, thi saa kan man ikke i det løbende Aar faa den Foranstaltning gennemført, som der er Spørgsmaal om, og saa er det, at Kravet kommer til at lyde med uafviselig Styrke, ikke blot paa at Beløbet optages paa Tillægsbevillingsforslag, men paa, at Udgiften afholdes. Derimod har det ærede Medlem Ret, naar han sagde, at jo længere det trækker ud med Vedtagelsen, i desto længere Tid ville Ministrene ogsaa være i Stand til at komme frem med Forslag, men jeg maa oprigtig tilstaa, at det vilde for mig være en ny Grund til at ønske, at Sagen kom lidt tidligere til Ende, thi det hører netop til de mindst behagelige Opgaver, naar Finantsministeren skal forhandle med sine Kolleger, om deres Forslag ikke kunne vente til næste Aar. Var Loven derimod vedtagen, saa at de ikke kunde plage ham og derefter Thinget i saa Henseende, saa var Sagen meget lettere.

Scavenius: Da ikke Andre af Finantsudvalgets Mindretal have udtalt sig i Anledning af den Diskussion, der har fundet Sted i den sidste halve Time, saa finder jeg mig dog foranlediget til at sige et Par Ord. Jeg vil blot for mit Vedkommende nedlægge en Indsigelse imod, at det skulde være hele Finantsudvalgets Anskuelse, at Finantsudvalget ikke var forpligtet til at tage ethvert Ændringsforslag til Finantsloven, som bliver stillet her i Thinget til Forhandling. Det er min Overbevisning, og jeg tror at vide, at det ogsaa er de andre Medlemmer af Mindretallets fulde Overbevisning, at dette er Finantsudvalgets Pligt, og jeg bad egentlig kun om Ordet for at udtale, at paa os hviler aldeles ingen Skyld for, at den Sag, der har været til Forhandling i Dag, ikke i Finantsudvalget har faaet nogen Behandling før Sagens 2den Behandling her i Salen. Det er meget muligt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) bemærkede, at det ikke vilde have ført til noget andet Resultat, at Sagen var bleven behandlet i Finantsudvalget. Det vil jeg saameget gjerne tro, men det er intet Forsvar for, at Sagen ikke har været for i Udvalget. Jeg tvivler ingenlunde paa, at der, som vor ærede Formand yttrede ved 2den Behandling, har været Forhold, som forhindrede, at Sagen kom til Behandling i Udvalget; det er meget muligt, at disse Forhold have haft en fuldstændig berettiget afsjærende Betydning, men jeg maa blot hævde, at vi kjende dem ikke.

Bossen: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning overfor den ærede Finantsminister, at han netop brugte Udtrykket „opføres“ paa Tillægsbevillingsloven; jeg forstaaer naturligvis godt den